

Eide kunde faae oplyst, at det ærede Mindretal vil have baade i Rose og i Sak, ellers vil det ikke have Noget, saa siger jeg, at saa kunne vi saameget mere trofsig følge Ordføreren i alle hans Forslag, selv i dem, vi ikke forstaa, og naar vi dernæst faae oplyst, at den høitærede Marineminister ligeledes vil have baade det One og det Andet, saa kunne vi endnu saameget lettere følge den ærede Ordfører. Lad os faae Oplysning under Debatten herom, siden den nu har været saalænge. Jeg er ganske uskyldig kommen ind i denne Debat, paa Grund af, at jeg faae paa et enkelt Punkt; jeg skulde ikke have været mig ind i den, jeg ved nok, at Lønningsudvalget er noget jaloux, naar man blot vover at spørge om Dybsindigheden i dets Forslag. Jeg siger, at den høitærede Marineminister har, qua Marineminister, som Vogter af de paagældende Personers Interesse, Ret, naar han siger: Loven, som den er vedtagen ved 2den Behandling, har ingen Interesse for mig, forsaavidt jeg er Vogter af disse Personers Løn, naar jeg sammenligner den med Loven af 1875. Jeg skjønner ikke rettere, end at den ærede Minister har fuldstændig Ret, naar han siger dette, det vil sige, set fra det Standpunkt; men det er jo ogsaa muligt, at Loven slet ikke skal interessere Marineministeren, det er meget muligt, at Forholdene ere saaledes, at der slet ikke behøves nogen anden Lov end den, der er, det vil jeg slet ikke sige Noget om. Lad det enkelte Punkt, Fyringenieuren, blive, som det er efter den gamle Lov, og lad det saa staa hen, muligen behøves der slet ingen anden Lov end den gamle. Men naar de Herrer mene det, hvorfor sige de saa ikke: Lad os indstille Loven til Forskielse, vi billigse, at der sker en Forskielse af Kontoholdet fra 800 til 2,000 Kr., men det kan jo ske paa Finansloven, det er ikke værd at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse derfor eller indlade sig paa alle disse Forhandlinger. Det er et Standpunkt, der kunde forsvares, men skal der gives en ny Lov, kan jeg godt forstaa, at Ministeren siger: Jeg har ingen Interesse af at faae en ny Lov paa dette Grundlag, nogen Forandring maa der ske, og nogen Forandring siger Hjertallet, at det vil gaa ind paa. Hvad betyder nu dette „nogen Forandring“. Hvad er der nu endelig efter de Forhandlinger, der ere førte, Ministeren imellem og Spiremindretallet imellem? Lad os faae det at vide. Kunne de Herrer gjøre en Handel under Forhandlingerne, som vi kunne gaa med til, saa slutte vi den, hvis ikke, eller hvis der er andre Banstikigheder ved Opstillingen af Forslagene, saa kunne vi foreslaa en Dagstids Berænkning for Udvalget, saa at vi dog kunne blive færdige med denne lille Lov. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at 3,600 Kr. godt

kan passe som Begyndelsesgage for Fyringenieuren; det er det Samme som altså Kapitainsgage, og vi skulle, naar vi begynde med en saadan Sag, have yngre Kræfter og ialtså ikke for gamle, det er jo Folk, der skulde rejse omkring tillands og tilvands forskjellige Steder. Altså, en saadan Løn at begynde med kan være meget heldig; om der skulde være lidt Forandring med Hensyn til Slutningslønnen, ved jeg ikke, men det forekommer mig, at, hvad der er foreslaet af det ærede Medlem for Ribe (B. Holm) og den ærede Ordfører, er nok værd at tage en Afstemning over. Som sagt, naar Ministeren ikke vil have Loven, saa lad ham sige det; og vil Spire ikke have den, saa lad dem sige det. Jeg skal følge de Herrer, som have Ansvaret for denne Sag, ligesom for alle de andre.

Jørgensen: Jeg haaber, at jeg i Kort-hed kan gjøre Rede for det, som det efter det sidst Fremkomne er nødvendigt, at jeg udtaler mig om. Navnlig overfor hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at Eagen forkligger uklar, tror jeg, at jeg tør sige, at for det Mindretal, hvorfor jeg taler, foreligger den ikke uklar. Vi have stillet disse 12 Ændringsforslag, og jeg har tilladt mig at sige, og jeg tror, det er rigtigt, at jeg har sagt det, at disse 12 Ændringsforslag er det Minimum, som vi tro bør have, naar man skal kunne tænke paa at gennemføre denne Lov med nogen Nytte for Staten eller for de Bedkommende. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) tog Forargelse af, at jeg havde sagt saa bestemt, at dette er vort Ultimatum. Men tillad mig! Det forekommer mig at være rigtigt, at jeg siger det. Jeg havde sagt, at jeg troede ikke, at nogen Regering kunde modtage Andet. Jeg tror, det er rigtigt, at jeg udtaler det aabent som min Overbevisning, og det er i Modstrid med den ærede Minister, efter hvad den ærede sidste Taler og Ordfører sagde. Jeg udtaler det, at jeg tror, at ingen Regering kan modtage Mindre, forsaavidt vore Forslag gaa ud paa at fastslaa i alt Besentligt, paa en eneste Gage nær, hvad der nu er bestaaende. De gaa ud paa at bestir Bedkommende for de 5 pCt., ved at Staten betaler det, og give meget bestedne Alderssællag i Overensstemmelse med det Princip, som er vedtaget paa den eneste Lønningslov, vi have gennemført. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen Regering kan modtage Mindre end det. For mit Bedkommende er jeg enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at, naar Lønningsudvalget, som det blev udtalt her ved forrige Behandling af et Medlem, siger, at der er ingen Trang til en ny Lov, og at Sagerne snarere skulde nedfattes,